

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

2015 / 2016

Další školní rok **2015/2016** je opět v plném proudu. Kalendářní rok 2015 pomalu končí. Slovanoviny jsou zase tady

Školní redakce:

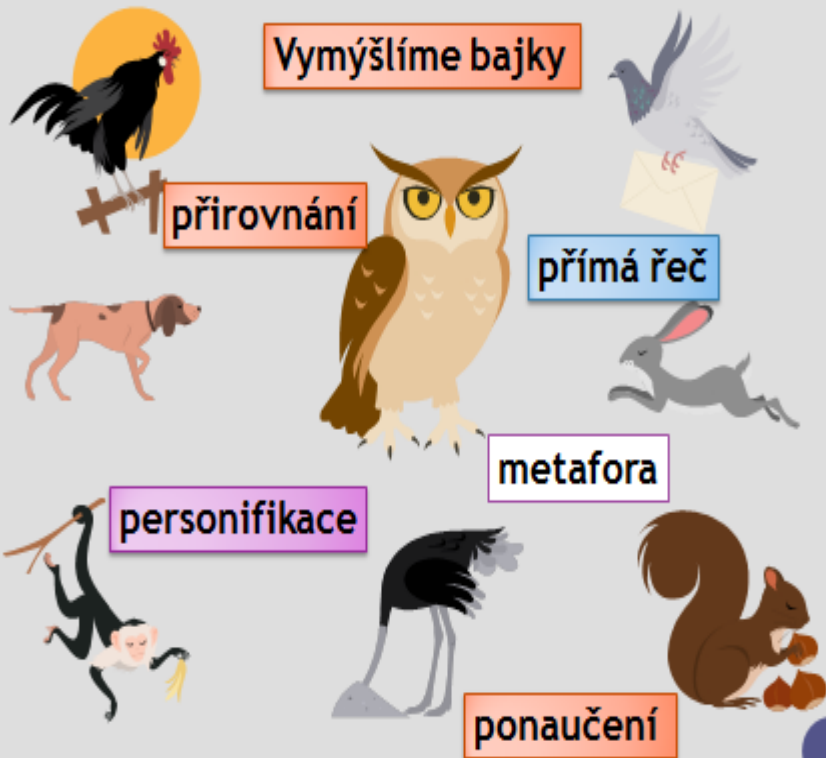
Mgr. Kateřina Mládková

*Sára Salvetová, Sabína Lehkožívová,
Vendula Mílotová, Adéla Kolaříková,
Natálie Marvalová, Viktorie Trvalová,
Petra Večerková, Helena Podšenová*

prosinec 2015

„Nejlepší třídní bajkař“

Poezie a próza v jednom kabátě

Amálka Stoklasová, VI. A O chamtivé slepici

Slepice si v hejnu žila, dobře jedla, dobře pila. Vše co našly kamarádky, ráda brala, vše pro sebe, nic nedala ale zpátky. Utíkala vždy rychle jako blesk, aby měla zrníček aspoň šest. Sama se o potravu ale dělit nechtěla, chamtivá a lakomá slepice to byla. Jednou vidí, jak na chodníku u cesty leží žížala, byla dlouhá, zkroucená a vůbec se nehýbala, rychle se rozhlédla, jestli ji nikdo nevidí. A už se dala do zobání. Zob, zob, zobala slepice, jako by nejedla asi tři měsíce, žaludek začal naříkat, byl to totiž smotaný drát. Když to slepice spatřily, rychle na pomoc běžely, zázračnou modrou tekutinu jí nosily, aby ubohou slípku uzdravily. „Děkuji vám velice,“ řekla uzdravená slepice, „za svůj čin se velmi stydím, ráda vás tu všechny vidím.“ Slepice se poučila, lakomá už pak nebyla.

Ponaučení: Chamtivost se nevyplácí, být chamtivý význam ztrácí.

Kristýnka Jiříčková, VI. A
Motýl a včela

Bylo krásné letní odpoledne a na rozkvetlé louce poletovali motýli a včely. Jeden krásný barevný motýl řekl včelce: „Motýli jsou hezčí a barevnější a lidi je mají raději.“ Včela z toho byla smutná. Její kamarádka poletovala kolem a slyšela to také. Odvedla smutnou včelku a řekla jí, že se poradí, jak se mu pomstít. Po dlouhých minutách přemýšlení řekla jedna včelka: „Proč bychom měly vymýšlet pomstu, když víme, že jsme užitečnější. Dáváme přece lidem včelí med.“ V tu chvíli se na louce objevil člověk. Krásného motýla chytil do sítky. Včelka, které se motýl chlubil, to viděla a začala kolem něho létat. Člověk se lekl, začal mávat rukama a sítku upustil. Motýl byl volný a moc šťastný. Poděkoval včelce, že ho zachránila.

Ponaučení: Pýcha předchází pád. Jenom skutky mluví za tebe, netřeba se chlubit.

**Eliška Novotná, VI. A
Hříbátko**

Byl jednou jeden statek, na kterém bylo mnoho zvířátek. Žilo tam i hříbátko, které si chtělo se všemi hrát, a tak běželo do stodoly za koťátky. Hříbátko se ptá: „Koťátka, budete si se mnou hrát?“ A koťátka na to: „Ne, jsi moc velké a divoké, my si s tebou hrát nebudeme.“ A tak to šlo hříbátko zkusit za králíčky. „Králíčci, budete si se mnou hrát?“ Králíčci říkají: „Ne, moc dupeš kopýtky jako slon a mohl bys nás zašlápnout.“ Zklamané hříbátko utíkalo tedy ještě za kuřátky. Kuřátka odpověděla: „Píp, píp, nás už je hodně, s námi si hrát nemůžeš.“ Hříbě bylo moc smutné a chtělo odejít ze statku, ale jeho maminka ho naučila tahat vozík a najednou.... Ostatní zvířátka ze statku se chtěla vozit. Všichni se s hříbátkem chtěli kamarádit. A od té doby nikomu na statku nevadilo, že je hříbátko velké.

Ponaučení: Nikdy nikoho neodmítej. Nevíš, kdy sám budeš potřebovat kamarády.

Martin Pochylý, VI. A
Malý velký dům

Byli, nebyli dva lidé. Vsadili se, kdo postaví lepší dům. Jeden z nich byl moudrý jako sova, ale ten druhý byl netrpělivý. Pustili se do stavby. Domy rostly jako houby po dešti. Za rok už bylo hotovo. Jeden dům byl velký, ale nestabilní, druhý byl malý a pevný. Pak přišla bouře. Velký dům se zřítil. „Pojď se schovat před deštěm!“ křičel moudrý člověk. Věděl, že stavěl a vše vyměřoval přesně a pečlivě. Po bouři zbyly z velkého domu jen trosky, malý vydržel a stojí tam dodnes.

Ponaučení: Dvakrát měř, jednou řež.

**Saša Stehlík, VI. A
O veverkách a lišce**

Podzimní les hrál všemi barvami. Listy stromů ve slunečním světle zářily mnoha odstíny oranžové a žluté. Blížící se listopad poslal mnoho z nich k zemi a po pestrobarevném koberci mezi stromy skotačily dvě veverky. Zásoby oříšků a semínek na dlouhou zimu měly nastrádané, a tak byla spousta času na radovánky v suchém listí. I přišla k nim liška a povídá: „Veverky, za kopcem u potoka je velký ořech a jeho plody nikdo neposbírá.“ Veverky chvíli přemýšlely, poté se rozběhly tím směrem. Mazaná liška se zaradovala, jak se jí podařilo veverky přelstít a z komůrky jim odnesla hromádku oříšků. Její radost však neměla dlouhého trvání. Oříšky měly tvrdou skořápku. Na lupu si liška nepochutnala. A navíc si zuby vylámala. Veverky si po cestě nasbíraly spoustu dalších dobrot. Komůrka byla zase plná a na zimu nachystaná.

Ponaučení: Neber, co ti nepatří. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Práce v hodině – Pohled z okna

David Pluhař, VII. A

Když se podívám z mého okna, mám výhled na ulici. Jsou rozzářené pouliční lampy. Vidím, jak se probouzejí susedé. Na trávě se třpytí jinovatka. Studenti jdou na autobusovou zastávku. Když se podívám z mého okna, vidím mnoho příběhů a mnoho nálad. V tu chvíli jsem rád za to, co mám, přátele, rodinu, domov. Vidím, jak lidé pospíchají do práce a děti do školy. A potom si uvědomím, že jsem zaspal, rychle se sbalím a jdu na autobus.

Olga Gromesová, VII. A

Básníkův pohled z okna

Byl krásný sobotní den. Probudila jsem se brzy zrána, otevřela okno a vyhlédla z něj. Přivřela jsem oči před sluncem, které svítilo nad jezerem. Zářivé slunce se na mě usmívalo, zdravilo mě a volalo do nového dne. Tyrkysové jezero plné ryb, rozprostírající se pod sluncem, se leklo a otevřelo se. Kdybyste se podívali pořádně, mohli byste si všimnout malého hotýlku u lesní cesty vedoucí k jezeru. V pozadí výhledu se tyčily hory. Nespočetné množství vrcholů, prosící o dobytí. Na řadě z nich byly bílé ledové koberečky sněhu. Nad vrcholky svítilo sluníčko. U otevřeného okna mě ovanul najednou studený prosincový vítr. Než jsem se nadála, začal padat bělounký sníh. Otevřela jsem oči a pomyslela si: „Tenhle den začal báječně.“

Masáž bránice

„Tak co, Stando, co s tebou pan doktor dělal?“

„No, vzal mě za ruku a zkontroloval, jestli mu jdou dobře hodinky.“

Pan učitel k malému Pepíčkovi

„Pepíčku, musíš psát čitelně.“

„Ale pane učiteli, vy to pak po mně přečtete a pak tam najdete ty chyby.“

Pan Oliva nachytá ve své zahradě Pepíčka, jak mu trhá třešně a začne řvát:

„ Počkej, já to řeknu tvému tatínkovi, až ho uvidím.“

„To klidně můžete,“ odvětlí Pepíček, „je pár větví nade mnou!“

Pepíček ještě neumí říct R a jde si do zverimexu pro vydru:

Když vyjde z obchodu, zastaví ho dva policajti a ptají se ho:

„Pepíčku, co to tady tak smrdí?“

A Pepíček odpoví: „Vydva.“

Ptá se syn otce, který sleduje napínavý fotbalový zápas:

„Tati, proč máš některé vlasy šedivé?“

Otec našťavaně: „Protože mě zlobíš!“

Syn: „Tak ty jsi musel být hodně zlobivý, když má dědeček už všechny vlasy šedivé!“

Co je to? Je to zelený a otáčí se to rychlostí 360 otáček za minutu?

No přece žába v mixéru...

Skrývačky

v následujících větách najděte 10 států světa:

Honza potkal Šimona kolem druhé hodiny ráno.

Já si chci taky prak vyrobit.

Ten oblek ti vyperu velmi ráda.

Náš ponor skončil výborně.

Tomáš si určitě půjčí na pivo.

Cesta nahoru skončila dřív, než nám došly síly.

Klokan a Daniel si náramně rozuměli.

Cesta autokarem směr Neapol skončila dříve, než začala.

Je mi nějak slabo, snad nemoc skončí rychle.

Poslyš, dala ti Betina ty recepty?

**Přinesli jsme vám noviny,
naše Slovanoviny,
čtěte pilně a s radostí. Rozjímejte.
Přejeme veselé vánoční svátky
a přinášíme **pranostiky ...****

**Když prosinec bystří, o Vánocích jiskří.
Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.
Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.
Lepší Vánoce třesuté než tekuté.**

A **příslaví a kalendář ...**

Na svatou Barborku měj sáně na dvorku. (4. 12.)

Lucie noci upije, ale dne nepřidá. (13. 12.)

Na Vánoce dlouhé noce.

Zelené Vánoce – bílé Velikonoce.

Jak na Nový rok, tak po celý rok.

Na Nový rok o slepičí krok. (1. 1.)

Na Tři krále o krok dále (6. 1.)

a na Hromnice o hodinu více. (2. 2.)

*Příjemné čtení, zábavu
a na shledanou příště*

školní redakce Slovan